

2957 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 2958

bestyrelsen kunde sættes i Stand til at faae en Veiledning, naar den skulde fordele de Midler, den fik til Fordeling; det er meget vanskeligt for de Mænd, der have med Fordelingen at gjøre, at bære Ansvar for en rigtig Fordeling, naar de ikke kunne støtte sig til Folk, der have haft Leilighed til at erhverve personligt Bekendtskab til den Interesse, der findes i de forskjellige Kredse, og den Maade, hvorpaa de Midler, de faae til Understøttelse, blive anvendte. Der maa være en Bei, ad hvilken det kan ske. Derksom man ikke har en saadan Bei, kommer det let dertil, at Midlerne uddeles, uden at de just altid falde paa de Steder, hvor der er den bedste Anvendelse for dem. I Dvrigt kan jeg ikke Andet end beklage, at det synes, at Interessen er ligesom noget ved at tabe sig for denne efter min Opfattelse meget vigtige Sag, og et Middel til at fremme denne Sag er ganske vist ikke at omtale den eller Personerne paa den Maade, hvorpaa det er sket af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen). Jeg tror ikke, det er heldigt, at der ligesom fastes Brag paa forskjellige af de Mænd, der have med Sagen at gjøre, og at tale, som om man fandt, at nogle af dem ikke repræsenterede Folket paa samme Maade, som Andre maatte kunne gjøre det. Det vidner aldrig godt om Udfigterne for en Sag, naar man begynder at søge saaledes efter Feil blandt dem, der have med den at gjøre.

Th. Nielsen: Det ærede sidste Medlem sagde, at Interessen var ved at tabe sig for Skytteforeningen. Ja ganske vist er den det, og har den længe været det — desværre. For Dvrigt har det ikke været min Mening at ville faste Brag paa eller fremsætte nogen Anke mod de Mænd, der med Flid og Iver have offret sig for den Gjerning. Det ærede Medlem sagde endvidere, at Overbestyrelsen var nødt til at have Noget at gaa efter; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at vi bevilge ikke Penge til Overbestyrelsen, men til Indenrigsministeren, og hvorledes Indenrigsministeren vil lade de Skytteforeninger, der vise, at de have et godt Formaal og stræbe efter at naae det, tilflyde Noget af, hvad vi bevilge, bliver Indenrigsministerens Sag. Det er med ham, og ikke med Overbestyrelsen, vi have at forhandle. I Dvrigt blev jeg for et Dieblik siden oplyst om, at der er mange flere Skytteforeninger end de af mig nævnte, som ikke have indordnet sig under Overbestyrelsen, at der i Horsensegnen har dannet sig saadanne 3—4 frie Skytteforeninger, efter at

Amtsforeningen var opløst, og det maatte meget beklages, om man af en Centralisationslyst skulde ville negte de frie Skytteforeninger sin Støtte.

Winther: Jeg skal kun bemærke, at der i min forrige Udtalelse fremkom en Genstilling, som ikke i dette Dieblik lader sig udføre, idet der ikke er stillet noget Endringsforslag i den Retning. Jeg vilde først se, hvorledes Stemningen var her, og et Endringsforslag skal ikke udeblive, dersom der er Udsigt til, at noget saadant kan sættes igjennem.

Mørk: Da ved første Behandling af Finantsloven de af Ministeriet udsendte Skemata til Dplysning om Arbejderforholdene og den Bevilling, som Regjeringen i den Anledning har begjært, bleve underkastede en stærk og skarp Kritik her i Thinget, fandt jeg mig ikke foranlediget til nærmere at udtale mig om den Sag, fordi jeg troede, at Finantsudvalget vilde tage den paa en noget anden Maade, end det har gjort. Jeg vilde nemlig have anset det for det Naturlige, om Finantsudvalget, i Stedet for at trykke ned paa Sagen, havde taget den i sin Haand paa en saadan Maade, at det havde løftet op paa den. Man har maaste med nogen Ret indvendt Afkilligt mod Form og Indhold af disse Skemata, imod de Fordringer, der ere stillede med Hensyn til Dplysningerne, imod Hensigtsmæssigheden af at begjære dem paa den eller den Maade. Men det er nu i alt Fald gjort Gjerning. Nu kunde der være Tale om fra Finantsudvalgets Side at søge at indvirke paa den Maade, hvorpaa de af Regjeringen forlangte Dplysninger, der maatte fremkomme, blive bearbejdede, og paa den Maade, hvorpaa Regjeringen vil gaa videre frem i denne Sag, med Hensyn til virkelig at faae de bedste og mest omfattende Dplysninger frem i et Anliggende, hvorom vi Alle anerkende, at det har en stor Vigtighed. Og jeg vil for det Første sige for mit Vedkommende, at jeg anser det for naturligt, at disse Dplysninger blive bearbejdede gennem en statistisk Behandling, men dernæst synes det mig ogsaa, at det er den eneste Bei, ad hvilken man ret vel kan tænke sig det muligt at komme til en virkelig Behandling af Hovedspørgsmaalet, at Ministeriet lader det forhandle gjennem en Kommission. Med Hensyn til denne Kommissions Form og Sammensætning synes det mig, at det fra Thingets Side var en naturlig Sag at fremstille sine Onsker, angaaende paa hvilken Maade det